

Отъ тѣзи размѣри е и вториятъ мостъ, подъ който водата отново се изгубва въ подземията, но да идемъ при долния ѝ избликъ, нѣмахме време.

Образуването на тѣзи чудни мостове е станало по сщия начинъ, както обикновено се образуватъ пещернитѣ явления.

Рѣчното корито надъ Ерѣ-кюприя е издълбано въ червената вулканическа скала, наречена риолитъ, който е изригналъ срѣдъ по-стари скали. Такава по-стара скала е и зърнестиятъ варовикъ, отъ който сж направени мостоветѣ. Когато той е попадналъ на пѣтя ѝ, рѣката, вмѣсто да го рѣже, предпочела да се задълбава въ него и да го пробие. По този начинъ тя ни дари съ мощнитѣ и дивни мостове, които сж наистина и рѣдко чудо на природното строително творчество.

7. Бѣлоградчишкитѣ скали.

За тѣхъ и другъ пѣтъ е ставало дума въ страницитѣ на „Вънецъ“. Но трѣбва пакъ да споменемъ за тѣхъ, защото иначе картината за чуднитѣ творения на българската природа ще бжде непълна.

Прѣко до Бѣлоградчикъ се издигатъ добре запазени крепостни стени, които правятъ градеца да изглежда стариненъ и легендаренъ. Но не съ историческото си минало и настояще се слави това малко планинско гнѣздо. Неговата гордостъ се крепи главно на чуднитѣ му скали, които сж едни отъ най-красивитѣ и най-рѣдки паметници, излѣзли подъ ржката на природата-ваятель. И тукъ този дивенъ скулптуръ си е послужилъ съ много обикновени срѣдства: течащата вода, дъжда и слънчевата топлина. И съ времето и постоянството.

Нека чуемъ, какво казватъ за бѣлоградчишкитѣ скали нѣколко видни чужденци: *Иречекъ*, *Каницъ* и *Бланки*.

Професоръ *Д-ръ К. Иречекъ* е първиятъ ученъ български историкъ и недостигнатъ досега познавачъ